

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां एकपं
मज्जंतमिवचात्मानं धृष्टद्युम्नस्य किल्बिषे ॥ पश्याम्यहत्वा पंचालान्सहतेन शिखंडिना ॥ २६ ॥ तन्मां किमभितप्यंतं वाक्शरैरेव कृतसि ॥ अशक्तः सिंधुराजस्य
भूत्वा त्राणाय भारत ॥ २७ ॥ सौवर्णसत्यसंधस्य ध्वजमक्लिष्टकर्मणः ॥ अपश्यन् युधिभीष्मस्य कथमाशंससे जयं ॥ २८ ॥ मध्ये महारथानां च यत्राहन्यत सैंधवः ॥
हतो भूरिश्रवाश्चैव किंशेषं तत्र मन्यसे ॥ २९ ॥ कृपएव च दुर्धर्षो यदि जीवति पार्थिव ॥ यो नागासिंधुराजस्य वर्त्मतं पूजयाम्यहं ॥ ३० ॥ यत्रापश्यं हतं भीष्मं पश्य
तस्तेऽनुजस्य वै ॥ दुःशासनस्य कौरव्यकुर्वाणं कर्मदुष्करं ॥ ३१ ॥ अवध्यकल्पं संग्रामे देवैरपि सवासवैः ॥ न ते वसुंधरास्तीति तदा हंचितये नृप ॥ ३२ ॥ इमानि
पांडवानां च सृजयानां च भारत ॥ अनीकान्याद्रवंते मांसहिता न्यद्य भारत ॥ ३३ ॥ नाहत्वा सर्वं पंचालान्कवचस्य विमोक्षणं ॥ कर्तास्मि समरे कर्म धार्तराष्ट्रहितं
तव ॥ ३४ ॥ राजन ब्रूयाः सुतं मे त्वमश्वत्थामानमाहवे ॥ न सोमकाः प्रमोक्तव्या जीवितं परिरक्षता ॥ ३५ ॥ यच्च पित्रानुशिष्टो सितद्वचः परिपालय ॥ आनृशंस्ये
दमे सत्ये चार्जवे च स्थिरो भव ॥ ३६ ॥ धर्मार्थकामकुशलो धर्मार्थावप्यपीडयन् ॥ धर्मप्रधानकार्याणि कुर्याश्चेति पुनः पुनः ॥ ३७ ॥ चक्षुर्मनोभ्यां संतोष्या वि
प्राः पूज्याश्च शक्तितः ॥ न चैषां विप्रियं कार्यं ते हि वह्निशिखोपमाः ॥ ३८ ॥ एष त्वहमनीकानि प्रविशाम्यरिसूदन ॥ रणाय महते राजंस्त्वया वाक्शरपीडितः ॥
॥ ३९ ॥ त्वंच दुर्योधन बलं यदि शक्तोऽसिपालय ॥ रात्रावपि च योत्स्यंते संरब्धाः कुरुसृजयाः ॥ ४० ॥ एवमुक्त्वा ततः प्रायाद्रोणः पांडवसृजयान् ॥ मुष्णन्क्ष
त्रियते जांसि नक्षत्राणामिवांशुमान् ॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि द्रोणवाक्ये एकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥
॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ संजय उवाच ततो दुर्योधनो राजा द्रोणेनैवं प्रचोदितः ॥ अमर्षवशमापन्नो युद्धायैव मनोदधे ॥ १ ॥ अब्रवीच्च तदा कर्णं पुत्रो दुर्योध
नस्तव ॥ पश्य कृष्णसहायेन पांडवेन किरीटिना ॥ २ ॥ आचार्यविहितं व्यूहं भित्वा देवैः सुदुर्भितं ॥ तव व्यायच्छमानस्य द्रोणस्य च महात्मनः ॥ ३ ॥ मिषतां यो
धमुस्यानां सैंधवो विनिपातितः ॥ पश्य राधेय पृथ्वीशाः पृथिव्यां प्रवरायुधि ॥ ४ ॥ पार्थेनैकेन निहताः सिंहेनेवेतरे मृगाः ॥ मम व्यायच्छमानस्य द्रोणस्य च म
हात्मनः ॥ ५ ॥ अल्पावशेषं सैन्यं मे कृतं शक्रात्मजेन ह ॥ कथं नियच्छमानस्य द्रोणस्य युधि फाल्गुनः ॥ ६ ॥

पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥

तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥